

Termin realizacji: 03-07.03.2025

W marcu jak w garnku

Drodzy Rodzice,

po długiej zimie przyroda budzi się do życia. Wszyscy wystawiamy twarze do pierwszych wiosennych promieni słońca! Marzec sprzyja rozmowom o pogodzie, która może być burzliwa i zmienna, ze śnieżną zadymką, chłodem i lodem, ale też z nieśmiałymi jeszcze promykami i ciepłym wietrzykiem. Sprowadza upragnione przedwiośnie i w końcu jasną, zieloną wiosnę. Marcowa pogoda to także dobry moment na kształtowanie samodzielności dzieci poprzez uczenie odpowiedzialnego postępowania w stosunku do różnych aspektów własnego życia. Ubieranie się na cebulkę, dostosowywanie ubioru do zmiennej pogody to obszary, w których dorosły może obdarzyć dziecko zaufaniem, rozwijać jego moc sprawczą, odpowiedzialność i samodzielność. To także uczenie umiejętności negocjowania i argumentowania. Taką rozmowę musieli przeprowadzić rodzice z Ulą – bohaterką opowiadania „Pogoda w marcu”, która zachęcona ciepłymi promieniami marcowego słońca nie chciała już zakładać czapki i szalika. Takie rozmowy uczą szacunku i kultury wypowiedzi oraz wspólnego generowania pomysłów na rozwiązanie problemu.

Zabawy matematyczne „Walizki z ubraniami”, „W sklepie odzieżowym” w jaką się pobawimy ma na celu pomóc w wyborze właściwych ubrań na daną porę roku. Dzieci będą klasyfikowały ubrania, dostosowując je do pogody, oraz przeliczać i określać liczebności zbioru w zabawie „Ile ubrań jest w walizce?”. Ubrania trzeba jeszcze włożyć na odpowiednie części ciała. Orientacja w schemacie własnego ciała, wiedza, z jakich części się składa, to część edukacji matematycznej. Dzieci w zabawie „Części ciała” utrwala nazwy i wskażą: głowę, tułów, szyję, brzuch, plecy, nogę, rękę.

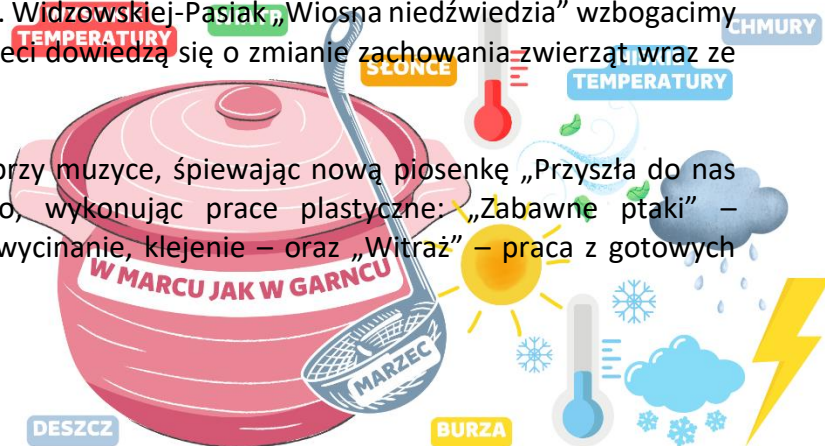
Wiosenne przebudzenie przyrody to okazja do rozwijania wrażliwości estetycznej poprzez poznawanie pięknych utworów poetyckich. Dzieci wysłuchają wiersza A. Edyk-Psut „Deszcz” i porozmawiamy na temat utworu i tego, jak chronić się przed deszczem. Wysłuchają informacji o przedwiośniu i przebiśniegu w ramach „Ciekawostek na dywanie” oraz rozwiążemy zagadki dotyczące zjawisk atmosferycznych.

Przysłowie „W marcu jak w garnku” zna każdy, ale jak wytłumaczyć je małym dzieciom? Poprzez udział w zabawach językowych: „Co to jest pogoda?”, „Dlaczego w marcu jest jak w garnku?”, „Zupa warzywna” oraz podczas codziennych obserwacji pogody wyjaśnimy dzieciom pojęcie „pogoda” oraz wspomniane przysłowie. Dzieci dowiedzą się, jakie są charakterystyczne zjawiska atmosferyczne dla wiosny, i nauczą się odczytywania ich symboli.

Uzupełnieniem i utrwaleniem wprowadzonych podczas zajęć i zabaw pojęć będzie wykonanie zadań w kartach pracy: wybieranie i nalepianie symboli pogody w wyznaczonym miejscu oraz w następnym zadaniu łączenie zdjęcia ubrań i butów z odpowiednimi częściami ciała.

Wczesna wiosna to także dobry czas na obserwację zwierząt. One także stają się ożywione, budzą się ze snu zimowego. Wiersz A. Widozowskiej-Pasiak „Wiosna niedźwiedzia” wzbogacimy wiedzę na temat oznak wiosny – dzieci dowiedzą się o zmianie zachowania zwierząt wraz ze zmianą pory roku.

W tym tygodniu bawimy się także przy muzyce, śpiewając nową piosenkę „Przyszła do nas wiosna”, oraz podziałamy twórczo, wykonując prace plastyczne: „Zabawne ptaki” – malowanie różnymi kolorami farb, wycinanie, klejenie – oraz „Witraż” – praca z gotowych elementów papierowych.

Przyszła do nas wiosna

sł. i muz. Joanna Bernat

Przyszła do nas wiosna
piękna i radosna.
Tupu, tupu, tup, tup, tup!
Przyszła do nas wiosna.
Tupu, tupu! (×2)
Tup, tup, tup!
Słonkiem jasno świeci,
śmieje się do dzieci.
Ha, ha, ha, ha, ha, ha!
Śmieje się do dzieci.
Ha, ha, ha, ha! (×2)
Ha, ha, ha!

Czasem, gdy się gniewa,
burzą huczy z nieba.
Bum, bum, (×2)
bum, bum, bum!
Burzą huczy z nieba.
Bum, bum, bum, bum! (×2)
Bum, bum, bum!
Innym razem jeszcze
kapie cicho deszczem.
Kapu, kapu, kap, kap, kap!
Kapie cicho deszczem.
Kapu, kapu! (×2)
Kap, kap, kap!

Termin realizacji: 10-14.03.2025

W wiosennym ogrodzie

Drodzy Rodzice,

wiosna to czas prac ogrodniczych. Dbanie o rośliny wymaga systematyczności. Sumienne wypełnianie obowiązków rodzi poczucie dumy. Odczuwanie jej stanowi siłę napędową do dalszej pracy, motywuje do stawiania sobie kolejnych celów. W wieku przedszkolnym dzieci chętnie podejmują nowe działania, są przy tym otwarte na doświadczanie, co sprzyja zaciekawianiu ich różnymi dziedzinami, w których mogą się sprawdzić. Przyroda wyzwala ciekawość i zainteresowanie. Stefan – bohater poniedziałkowego opowiadania „Wiosenny ogródek” – zaprosił Ulę na swoją działkę. Dziewczynka dziwiła się, co można cały dzień robić w ogródku. Grzebać się w ziemi? Jednak budząca się do życia przyroda i wiosenne kwiaty zaciekawiły ją i zachwyciły. Z dumą pomogła sadzić do doniczek małe nasionka aksamitek. Dzieci wraz z Ulą dowiedziały się, jakie prace ogrodnicze wykonuje się wiosną.

Podczas zabaw „Wiosenne rośliny ogrodowe”, „Cebule i cebulki”, „Rośliny” oraz po wysłuchaniu wiersza M. Konopnickiej „Ogródek” spróbujemy nazwać i wytłumaczyć jakie jest przeznaczenie sprzętów ogrodniczych, np. łopaty, grabi i konewki. Poszerzymy słownictwo: dowiemy się, że cebula to warzywo, rośliny mogą wyrastać z cebulek, a także że kwiaty cebulowe sadzimy, a nasiona siejemy. Poznamy wiosenne kwiaty.

Dzieci najlepiej uczą się poprzez działanie, dlatego założymy w sali w kąci przyrody hodowlę wiosennych roślin. Dzieci dowiedzą się że roślinami należy się opiekować, np. systematycznie je podlewać.

Podczas spaceru po okolicy poszukamy wiosennych kwiatów.

W ramach edukacji matematycznej dzieci porównają długości, np. łodyg niektórych roślin, użyjemy słów określających długość i wysokość przedmiotów (długi, krótki), ułożymy elementy w kolejności od najkrótszego do najdłuższego. W zabawach matematycznych „Rabatkę z kwiatami” i „Ile kwiatów na rabatce?” odtworzymy układy przedmiotów według podanych reguł, określimy ich położenie w przestrzeni. Będziemy doskonalić umiejętność przeliczania i porównywać liczebność zbiorów.

Dzieci wykonają prostą wyklejankę z papieru i plasteliny „Wiosenne bazy”. Kredkami kolorowały obrazek „Cebule i kwiaty”. Z gotowych elementów papierowych zrobimy pracę przestrzenną „Wiosenne kwiaty”.

Tydzień zakończy „Quiz o roślinach” – zabawa utrwalająca wiedzę.

Termin realizacji: 17-21.03.2025

Cztery żywioły

Drodzy Rodzice,

zjawiska przyrodnicze i żywioły to fenomeny, wobec których dzieci mogą odczuwać lęk. One fascynują i przerażają. Naszym zadaniem jako dorosłych jest objaśnianie rzeczywistości. Wiedza na temat żywiołów, ich znaczenia, ale i niszczycielskiej siły pozwala zrozumieć zależności w świecie przyrody. Siły natury budzą respekt. Jest to pozytywne uczucie, które pozwala właściwie reagować w sytuacji zagrożenia. Wiedza o tym, jak postępować w kontakcie z żywiołami, racjonalizuje lęk. Ile razy słyszymy w mediach o tym, że podczas burzy piorun poraził osoby chowające się pod drzewem. Wtedy nasuwa się pytanie: czy oni nie chodzili do przedszkola? Już w przedszkolu uczymy dzieci bezpiecznego postępowania w takich sytuacjach.

Taką przygodę przeżył Stefan – bohater opowiadania „Burza” – kiedy wybrał się z mama na spacer do parku. Drobny, niewinny deszczyk nie zwiastował niczego groźnego. Nadciągnęły jednak ciemne chmury, deszcz się nasilił i Stefan usłyszał pomruk. Chciał schować się pod drzewem, ale mama wyjaśniła mu, że piorun to groźne zjawisko pogodowe, które pojawia się podczas burzy, i najlepiej wówczas schować się do pomieszczenia. „Gdyby burza spotkała nas na otwartej przestrzeni, najlepiej jest przykucnąć” – wytłumaczyła mama Stefanowi. Na tle opowiadania będziemy rozmawiać o zjawisku burzy.

W tym tygodniu nauczymy się piosenki „Śpiewanka o żywiołach” – pobawimy się przy muzyce oraz poznamy cztery żywioły: ogień, wodę, ziemię i powietrze.

Wodę i jej właściwości dzieci poznamy podczas prostych doświadczeń pod kierunkiem nauczyciela. Nauczmy się zadawać pytania na interesujące je tematy i spróbujemy formułować wnioski. Podczas różnorodnych zabaw dowiemy się, jakie zwierzęta żyją w wodzie.

Ziemia to gleba, skały, kamienie szlachetne, piękne ukształtowanie terenu, ale i osuwiska, lawiny kamienne i błotne. Podczas zabawy tematycznej „Węgiel i kreda” dzieci będą oglądały skały i ich dotykały. Wypowiemy się na temat twardości i wyglądu kredy i węgla. Porównamy ich budowę. Poznamy zawód górnika.

Ogień ogrzewał ludzi od zarania dziejów, ale jest też siłą bardzo niszczycielską. Ten żywioł dzieci poznają podczas pogadanki, obejrzymy ilustracji oraz eksperyment „Wulkan i lava”. Zapoznamy się z pracą strażaka. Wykonamy pracę plastyczną „Ognisko” – wyklejanka połączona z malowaniem farbami.

Życiodajne powietrze jest żywiołem, którego nie widać. Jak więc o nim rozmawiać? Spróbujemy pokazać dzieciom, że powietrze istnieje, podczas zabawy „Co to jest powietrze?”. Rozpoczniemy obserwację pogody i wypatrzymy ruchy powietrza, czyli wiatr. Podczas słuchania wiersza M.S. Zieman „Wiatr” dzieci poznają nazwy wiatru, dowiemy się o jego niszczycielskiej sile, ale także o tym, że potrafi dawać przyjemną ochłodę w upalne dni.

Śpiewanka o żywiołach

sł. Anna Bernat, muz. Barbara Kolago

Wodą się myjemy, pucu, pucu, puc.
Po ziemi biegamy, tupu, tupu, tup.
Ogień nas ogrzewa, kiedy zimno – brr,
a powietrzem oddychamy ja i ty!

Ref.: Śpiewanka, śpiewanka
o czterech żywiołach,
śpiewanka, śpiewanka
o czterech przyjaciołach.
Śpiewanka, śpiewanka
o czterech żywiołach,
a to: woda, ziemia, ogień
i co jeszcze? – Wiem!
Powietrze! (2 ×)

Woda z nieba deszczem kapu, kapu, kap,
a ziemia zielonym domem tak, tak, tak!
Ogień nam w ognisku tańczy raz, dwa, trzy,
a powietrzem oddychamy ja i ty!

Ref.: Śpiewanka, śpiewanka

Termin realizacji: 24-28.03.2025

W teatrze i kinie

Drodzy Rodzice,
w dzisiejszym świecie, gdzie dominują technologia i media cyfrowe, kino i teatr to nadal magia! Jakie są wartości z bezpośredniego kontaktu z kulturą? Chodzenie do teatru, muzeum czy kina ma ogromne znaczenie w rozwoju dziecka, wpływa na jego emocjonalną, poznawczą i społeczną edukację.

Oglądając filmy (mądre!) oraz przedstawienia teatralne, dzieci uczą się wyrażania i rozumienia emocji. Obserwując aktorów na scenie, zaczynają lepiej rozumieć gesty, mimikę oraz tonację głosu drugiego człowieka. Jest to fundament rozwoju empatii i umiejętności czytania emocji innych ludzi. Wzbogacają słownictwo, uczą się kulturalnego zachowania w miejscach publicznych.

Występując przed szerszą publicznością w przedszkolu, muszą radzić sobie z trudnymi emocjami, np. tremą. Trema nie musi być odczuciem negatywnym. Każdemu wystąpieniu publicznemu towarzyszy pewien rodzaj pobudzenia, który może dodawać motywacji do jak najlepszego zaprezentowania siebie. Dla trzylatka to duże przeżycie – możemy je łagodzić, ucząc różnych technik radzenia sobie z tremą, np. regulowania oddechu, trzymania ulubionej maskotki, patrzenia na kogoś bliskiego.

Jak odróżnić wstyd od tremy, dzieci dowiedziały się, słuchając poniedziałkowego opowiadania „Przedstawienie”. W przedszkolu Uli i Stefana dzieci wraz z panią przygotowywały przedstawienie: kostiumy, dekoracje, uczyły się ról. Dobrze się bawiły! Ale także czuły lęk, że zapomną roli. Stefan wstydził się przed wyjściem na scenę. „Wstyd odczuwamy, kiedy zrobimy coś niewłaściwego. A ty masz tremę. To obawa przed wyjściem na scenę” – powiedział tata do synka i pogłaskał go po głowie. Lekarstwem są wspierający (a nie oceniający!) dorośli: podpowiedzą, gdy się zapomni roli, podniosą kciuk do góry, uśmiechną się, nawet gdy coś nie wychodzi. To opowiadanie będzie dla dzieci bardzo pouczające.

Bawiliśmy się w „Teatr cieni” – miną, ruchem, gestem, głosem dzieci zilustrują wskazany stan emocjonalny, poznają działanie teatru cieni, przełamują nieśmiałość w sytuacji występów przed grupą.

Po wysłuchaniu wiersza A. Edyk-Psut „Przedstawienie” oraz udziale w zabawie językowej „Pudła z rekwizytami” dzieci wcieliły się w role postaci występujących w wierszu, poszerzą wiedzę na temat teatru, poznają zawód aktora oraz poznają znaczenie słowa „rekwizyt”.

Przedszkolne teatryki to animacja pacynek i kukiełek. Dzieci wykonają własną pacynkę z jednopalczastych rękawiczek lub skarpety. Ozdobią ją według własnego pomysłu, np. oczami samoprzylepnymi, włóczką, drucikami kreatywnymi. Gdy pacynki będą gotowe, dzieci ożywią

je krótkimi występami, za które nagradzane będą brawami. Wzbogacimy słownictwo o pojęcia związane z teatrem: scena, widownia.